

Cha Linh Hướng

LM Phêrô Bùi Quang Tuấn

Văn Phòng Điều Hành

Trưởng Văn Phòng

Teresa Hoàng Không Thiêng
214-282-3561

Điều Hợp Viên

Trường Lãnh Đạo

Anna Nguyễn Khanh
972-693-4035

Thư Ký

Phanxico Xavier Bùi Vũ

Trưởng Liên Nhóm ĐMHCG

Micae Nguyễn Khắc Phú
214-478-7575

Khởi Tiền

Giuse Nguyễn Quang Minh

Khởi Ba Ngày

Dominico Bùi Quang Huân

Khởi Hậu

Lucia Nguyễn Đặng Thư Thư

Thủ Quỹ

Maria Lý Thị Thơ

Khởi Giờ Tông Đồ

Maria Vũ Hồng Nhung

Khởi Truyền Thông

Phaolô Trần Bá Lộc
972-934-2023

Ban Biên Tập

Teresa Trần Lệ Thủy
972-934-2023

BTU.Dallas@yahoo.com

http://www.cursillodallas.com

SAO NGÀI GỌI CON?

Không hiểu sao những hình ảnh và lời ca của “mấy anh chàng và mấy cô gái Mễ già dạng” vừa nhảy vừa hát để giúp vui cho các “thực khách” trong Khóa-Ba-Ngày cứ lớn vồn trong đầu tôi. Bài hát “Sao Ngài Gọi Con” mang tính chất ngỡ ngàng, bồn chồn, lo âu trước lời mời gọi của Chúa là thế, vậy mà các “anh chị” nhà ta lại hát to và nhiệt tình đến nỗi tôi lại cứ tưởng người ta đang “trách” Chúa rằng “tại sao Ngài gọi con” đấy chứ. Cứ như thế họ đang thay mặt các “thực khách” để tra vấn Chúa rằng: Cuộc đời con đang êm ả thế này, vậy “sao Ngài gọi con?” Con đây không đụng tới ai và cũng không ai đụng tới con, vậy “sao Ngài gọi con?”

Phải chăng cả người giúp vui lẫn thực khách (trợ tá và khóa sinh) đều bàng hoàng trước sự mời gọi của Chúa đang diễn ra trong đời mình? Đường như có ai đó đang nói thầm với Chúa:

- “À, thì con vẫn đang là một người Kitô hữu không đến nỗi tệ lắm đây mà.”
- “À, thì con cũng đang sinh hoạt trong đoàn này hay hội kia đấy chứ.”
- “À, thì con cũng đang thi hành bốn phận hàng ngày trong gia đình và ngoài xã hội đấy chứ.”

Nhưng “sao Ngài gọi con?”

* * *

Mời bạn đọc lại những dòng suy tư dưới đây:

Thiên Chúa thật lạ kỳ trong đường lối của Ngài!

Này nhé, ngày xưa khi cần một **người cha** cho dân tộc Ngài tuyển chọn, một dân tộc đông như sao trên trời và như cát ngoài biển, Thiên Chúa gọi một ông già 80 tuổi lại chưa có một mụn con nào. Đó là Abram, sau đổi thành Abraham.

Khi cần một **phát ngôn nhân** để nói thay mình trước mặt vua chúa quan quyền, Ngài lại gọi một anh nhút nhát, ăn nói cà lăm như Moisen, hay ăn nói ú ớ chẳng khác gì con trẻ như Danien, Ezêkien.

Khi cần một **người lãnh đạo** để dẫn dắt đoàn dân về đất hứa, Thiên Chúa lại chọn một chàng thanh niên nhỏ nhất trong các anh em. Samuen tìm mãi trong nhà ông Isai, tưởng người này người kia, cao ráo bô trai, nhưng cuối cùng là anh đang chăn chiên ngoài đồng: Đavít.

Trong Cựu ước là thế. Trong Tân ước cũng không thiếu sự lạ kỳ:

(Xem tiếp trang 2)

(Tiếp theo trang 1)

Khi cần một **người khốn khổ** để diễn đạt tình yêu của Ngài dành cho nhân loại, Thiên Chúa lại chọn cô Maria Madalêna, từng là một cô gái giang hồ.

Khi cần một **chứng nhân** để rao truyền Đạo Thánh cho người lương dân, Thiên Chúa đã chọn một anh từng phá Đạo là Phaolô.

Khi cần một **người ghi chép** câu chuyện về Đức Kitô để chứng minh cho dân Do thái biết Ngài là Thiên Chúa thì anh Mathêu lại được gọi, một anh từng dùng ngòi bút để ghi sổ thuế và tiền nợ.

Khi cần một người làm **Đá tảng** để làm nền xây Giáo hội, Chúa Giêsu lại gọi một anh bông bột, chối Chúa nhanh như chớp là Phêrô.

Thế đấy, “*tư tưởng của Ta không phải là tư tưởng của các người, đường lối của Ta không phải là đường lối của các người,*” Lời Chúa đã nói như vậy.

Ơn gọi nào của Chúa cũng kỳ lạ!

Chẳng cần biết bạn là ông già 80, hay anh chàng nhút nhát, hoặc cô gái giang hồ, hay một người bông bột... Chúa đang gọi bạn vì “*thế giới đang cần con*”, hay đúng hơn, Thiên Chúa đang cần bạn “*vào trần gian báo tin hồng ân... và làm nhân chứng cho tình yêu*”.

* * *

Gia đình Cursillo vùng Bắc Texas trong năm qua có thêm gần 40 Nữ và trên 20 Nam, những người đã đáp lại tiếng gọi của Chúa, tham dự Khóa 2 và 3 tại Dallas, và Khóa 618 tại Houston. Năm nay lần đầu tiên Phong trào tổ chức “ngày đại hội thường niên”, như là dịp hội ngộ của các thành viên trong gia đình Cursillo. Đây vừa là dịp ra mắt những người mới, vừa là cơ hội gặp gỡ những người cũ, những Cursillitas đang sinh hoạt công khai hay âm thầm ở đâu đó, hoặc những Cursillitas mới đến cư trú trong vùng Bắc Texas này, để cùng làm nóng lại tinh thần “**một tay nắm lấy Chúa - một tay nắm anh em**”, và để rồi sau đó lại tiếp tục hành trình Ngày Thứ Tư trong tin yêu và bình an.

Nguyện xin Thiên Chúa chúc lành cho Đại Hội và tiếp tục đồng hành với tất cả chúng ta.

Decolores!

Lm. Bùi Quang Tuấn, CSSR

Reflection for Cursillo

My journey through life has been adventurous. Like many Vietnamese American, it started from the journey by boat to escape Vietnam. I have been blessed to have been baptized at a young age and learning about God at a young age through life. My father has been the dominant influence in my life by teaching me about God. My father taught me that God is an all loving God, omnipotent, omniscient and unlimited in love and forgiveness. As many of you know, I have been in the church choir since 1995 and it has helped with my growth and understanding of God. I have always known the goal in life is to love and serve God which is the true and only source of happiness. However, all of my friends in childhood have either been Buddhist or agnostics. Many of them do not know God nor believe there is a God. This has been a constant source of loneliness in life not having friends with a common belief. Cursillo has shown me a different perspective.

Life is a long march on a path to God. A path I feel I have been marching alone. However, during my 3 days of Cursillo retreat, a bandwagon party marching to God crossed my path and dragged me along. Singing and rejoicing along the way. I quickly felt a strong presence of God through the brothers' love during the 3 days of retreat. I felt Jesus calling me to join the gang. I no longer feel lonely walking this path because I am no longer alone. I know now that I am marching with a group of friends together to the common and ultimate goal of reaching God. It has been full of joy knowing this.

There were many temptations to not go to this retreat. The usual excuses of restricted time and most of all in my case, not being able to read and write Vietnamese was a major hurdle. Although I can read at 3rd or 4th grade level, and writing is almost at first grade level. During the retreat, I was able to understand from 50% to sometimes 70% of all the lectures. However more importantly, I understood 100% of the love that was shown. I am really glad and grateful for everyone's prayers for me to overcome this hurdle. I felt an overpowering presence of God that is indescribable and I thank everyone who encouraged me and prayed for me from the bottom of my heart!!!!

Scottie Nguyễn

Thư Khóa Trưởng - Mọi Sự Đã Hoàn Tất

Kính Cha Linh Hướn, quý Thầy cùng các anh chị Cursillistas,

Bao tháng ngày lo toan chuẩn bị cho Khóa 3 Nam, giờ đây “Mọi Sự Đã Hoàn Tất”. Tạ ơn Thầy Chí Thánh đã ban cho chúng con nhiều ân sủng trong khóa học. Tạ ơn Thầy đã cho mọi chuyện trôi chảy tốt đẹp. Tạ ơn Thầy vì lòng yêu thương của Thầy đã ban nhiều ơn phúc cho chúng con chớ không phải công sức của chúng con đáng được lãnh nhận.

Trong tâm tình cảm tạ và biết ơn, chúng con không thể nào không nhớ đến sự hy sinh giúp đỡ của Cha Linh Hướn, quý Cha, quý Thầy Phó Tế cùng tất cả các Anh Chị Cursillistas. Có lẽ Khóa 3 này là Khóa mà Cha Linh Hướn của chúng ta tốn nhiều thời giờ công sức nhất. Ngài đã giúp chúng ta trong rất nhiều bài nguyện ngẫm và học hỏi. Ngoài ra Ngài cũng hy sinh thời gian cho những công việc mục vụ khác để dành trọn 3 ngày với chúng ta. Những lời cảm ơn của con sẽ không đáng là gì so với những hy sinh mà Cha đã bỏ ra, thôi thì con chỉ biết tiếp tục cầu nguyện cho Cha, xin ơn Thầy luôn gìn giữ và ban cho Cha được hồn an xác mạnh để Cha an vui giúp đỡ tất cả mọi người trên con đường mục vụ của Cha.

Trong những ngày tháng qua, sự liên kết chặt chẽ của từng anh chị em, chúng ta cùng nắm tay nhau, mỗi người mỗi việc nhưng hợp nhất trong cùng một ý chỉ là mong ơn Thầy đổ xuống cho Khóa có kết quả tốt đẹp. Trong đó phải kể đến các Anh Chị âm thầm cầu nguyện cho các anh em trợ tá, các Anh Chị ghi danh liên li cầu nguyện suốt ba ngày đêm như là pháo đài bảo vệ cho Khóa 3 Nam này, lại còn thêm các Chị trợ tá ngẫm âm thầm làm việc đằng sau hậu trường, các Anh trong Ban Âm Thực, Ban Phụng Vụ, Ban Học Tập, Ban Hành Chánh, anh Khóa Phó Đình Văn Chương, anh Huỳnh Thanh Huy và còn nhiều anh chị khác nữa. Tất cả các Anh Chị, chúng ta đã “một tay nắm Chúa một tay nắm anh em” để làm nên một Khóa Học mà em nghĩ rằng Anh Chị Em chúng ta sẽ muốn nhớ mãi. Giờ đây, em muốn nói lời cảm ơn đến các anh chị rất nhiều, nhưng ngàn lời cảm ơn cũng không là bao so với công sức và tấm lòng mà các anh chị đã hiến dâng. Thôi thì em cố gắng sống tử tế hơn với những người xung quanh như là một lời cảm ơn vậy.

Trong Khóa 3 này, đối với các anh chị, em là một khóa trưởng, nhưng trong lòng em, tâm tư như là một khóa sinh. Em cũng nhận được rất nhiều ơn và Chúa đã

thay đổi em nhiều điều mà em không ngờ đến. Xin kể hai câu đối thoại mà em đã có với H.Linh (nhà em): “Em có tin là anh vừa đọc sách Thánh vừa khóc không? (Đáp:) KHÔNG!”

Em cảm thấy Chúa thương yêu em một cách đặc biệt, chắc bởi vì em là con chiên lạc, không đủ lòng đạo đức. Cảm nghiệm ơn Thầy qua khóa 3 ngày làm em liên tưởng tới câu chuyện “Những Người Khốn Khổ” của Victor Hugo mà em có dịp đọc hồi còn nhỏ. Có một đoạn em nhớ như thế này: *Vào một đêm bão tuyết lạnh giá, có một người tội phạm vừa ra khỏi tù, gõ cửa nhà của một Đức Giám Mục, xin ngủ nhờ qua đêm. Người quản gia một mực can ngăn Đức Giám Mục sau khi nhận ra đây là kẻ tội phạm khét tiếng, nhưng Đức Giám Mục vẫn một lòng niềm nở đón tiếp ân cần, ăn uống no đầy, rồi sắp đặt cho ngủ ở một căn phòng có nhiều chén đĩa quý giá. Sáng sớm ngày mai, người tội phạm đã trốn ra ngoài với những đồ vật giá trị trước khi mọi người thức giấc. Chỉ ít lâu sau thì người tội phạm cũng bị bắt và dẫn lại tòa giám mục để đối chứng. Vừa gặp lại kẻ tội phạm, Đức Giám Mục nói tôi đã cho ông những đĩa quý giá này rồi, ông trở lại đây làm gì nữa. Cả hai người, tên tội phạm và viên cảnh sát mở mắt to kinh ngạc.*

Thật vậy, ơn Chúa xuống cho chúng ta không phải vì chúng ta xứng đáng nhưng bởi lòng thương yêu của Ngài dành cho mỗi một người Anh Chị Em chúng ta (em nghĩ vậy).

Xin chúc quý Cha, quý Thầy, và quý anh chị một ngày bình an trong Thầy Chí Thánh,

Phaolô Trương Thanh Dương

KHÓA 3 NAM

Khi bản Thông Tin này đến tay quý anh chị, Khóa 3 Nam đã kết thúc được hai tuần lễ. Tất cả chúng ta trở lại với sự bình thường của cuộc sống thường nhật, và với nếp sống riêng ngày Thứ Tư của những Cursillistas chúng ta.

Việc mở khóa Cursillo nghe có vẻ đơn giản, nhưng thật ra chúng ta đã phải bỏ ra biết bao nhiêu tâm trí và công sức cho việc tổ chức. Nếu không có ơn riêng của Chúa qua lời cầu nguyện của các anh chị, cũng như lòng nhiệt thành và tinh thần hy sinh phục vụ của các quý anh trợ tá thì Khóa Ba Ngày chắc khó có thể thực hiện.

Ngay khi khóa 2 Nữ vừa kết thúc cũng vào khoảng thời gian này năm 2013. Văn Phòng Điều Hành và Trường Lãnh Đạo đã bắt đầu triệu tập các buổi họp thảo luận việc chuẩn bị cho công tác tổ chức khóa 3 Nam. Thế rồi các Ban được hình thành và bắt đầu hoạt động. Đầu năm 2014, Ban Học Tập đã có lịch trình thực tập nói Rollo cho các Rollistas cũ và mới. Ban Hành Chánh kiểm kê các đồ dùng cho Khóa, Ban Phụng Vụ lên chương trình tập hát. Tiếp đến là 8 tuần Tĩnh Tâm để quý anh trợ tá suy gẫm học hỏi về các nhân đức như khiêm nhường, bác ái, vâng phục và các đức tính như cầu nguyện, hy sinh, hiệp nhất v.v. những nhân đức và đức tính này là những điều kiện cần thiết cho người trợ tá, đồng thời cũng còn những buổi thao dợt các nghi thức của Khóa.

Ngày chờ đợi đã đến, 9:00 sáng ngày 10/7/2014, các Ban tập trung tại Giáo Xứ để chờ dụng cụ đến Trung Tâm Cursillo tại Fort-worth vào lúc 12:00 giờ trưa. Sau đó là một núi công việc phải hoàn thành kịp cho Thánh Lễ Khai Khóa cho trợ tá lúc 4:00 giờ chiều và nghi thức Khai Khóa lúc 6:00 giờ.

Hôm sau thứ sáu, thứ bảy và Chúa Nhật từ 6:00 giờ sáng đến 10:00 giờ đêm, người nào việc ấy cứ thế mà thi hành một cách trật tự lặng lẽ trong tinh thần hiệp nhất và thân thương. Nếu có một điều gì đó không được như ý, nhưng với sự khoan dung, chịu đựng và khiêm hạ theo truyền thống của tinh thần Cursillo, mọi sự sẽ qua đi và tâm hồn vẫn giữ được niềm thơ thới hân hoan.

Khóa 3 Nam năm nay bắt đầu từ ngày 10 đến 13/7/2014 gồm có:

- 22 Khóa sinh đến từ các nơi:
 - 18 thuộc Dallas, Texas
 - 1 thuộc Arlington, Texas
 - 1 thuộc Fort Worth, Texas
 - 1 thuộc Oklahoma City, Oklahoma
 - 1 thuộc Roeland Park, Kansas
- Các Cha và các Thầy giúp Khóa:
 - Cha Linh Hưởng
 - 2 Cha ngồi tòa
 - 2 Cha Rollistas
 - 2 Thầy Phó Tế
- 37 Trợ tá đến từ hai Giáo Phận Dallas & Fort Worth

Khóa sinh trẻ tuổi nhất là anh Giuse Trương Đình Duy Minh, 34 tuổi.

Khóa sinh nhiều tuổi nhất là anh Giuse Phạm Thới, 72 tuổi.

Buổi lễ Mãn Khóa (Clausura) qua những chia sẻ của quý anh tân Cursillistas, cho thấy nhờ Khóa Cursillo, quý anh ấy đã thay đổi quan điểm của mình về cuộc sống, lãnh hội được tinh thần sứ điệp của Khóa học.

Tạ ơn Chúa, Khóa Học đã mang lại nhiều kết quả tốt đẹp, và chúng ta cũng phải cảm ơn nhau, đã có những giây phút sống và làm việc bên nhau trong niềm vui và bình an.

BQH tóm kết.

Dallas 2014

CHUYỆN DZUI KHÓA 3

Trưởng Ban Trợ Tá... Ruồi !

Sau bữa ăn, Cha Linh Hưởng ghé thăm nhà Bếp và cho hay: *Bữa ăn hôm nay thấy có ruồi đấy nhá !*

Trợ tá chui bối dzối thưa: *Dạ thưa cha, xin cha cho biết đó là ruồi shusi (còn gọi là món ruồi tươi mát) hay là ruồi chiên dòn (ruồi ngủ chốn bông lai,) hay là canh ruồi ạ (ruồi tắm suối tiên) ?*

Cha LH cười cho biết: *Không, chỉ thấy bọn phi công ruồi đến thám thính vòng vòng thôi !*

Sau khi nghe Cha phán, Anh Trưởng Ban Âm Thực tự phong cho mình thêm chức trưởng ban Trợ Tá ruồi.

Kết quả là trong Menu của khóa tới chúng ta sẽ có thêm các món: ruồi bát bửu, ruồi xào sả ớt, ruồi chiên bơ, gỏi thập cẩm ruồi (*Khiếp !*)

Hoan hô Anh Trợ Tá ruồi !

Trợ Tá Chui TT ghi vội

Tâm Tình Một Tân Cursillista K3

Kính chào quý Cha và quý anh chị, em vừa mới dự khóa 3 Nam trong tháng 7 vừa qua. Em là tân Cursillista và vì văn chương của em cũng không giỏi nên em chỉ muốn chia sẻ tâm tình mà em có được trong những ngày trước, trong, và sau khóa.

Có lẽ cũng giống như nhiều anh khác trong khóa, em cũng có cảm giác nôn nao và tò mò vì không biết là khóa học 3 ngày này sẽ như thế nào và điều gì xảy đến với mình. Em cầu nguyện với Chúa rất nhiều và thành thật cảm ơn chị Thúy Anh đã bảo trợ cũng như cầu nguyện cho em để em có thể đến dự được Khóa Ba Ngày này.

Cảm giác bất ngờ đã thật sự đánh tan cái cảm giác hồi hộp của em ngay từ phút đầu tiên em bước chân vào khóa. Sự đón tiếp nồng nhiệt, chân tình, và thân thiện của các anh chị Trợ tá đã thật sự làm em rất cảm động. Em có cảm giác như mình được trở về nhà Chúa nơi có nhiều anh chị, những người em chưa biết mặt, đã đón tiếp em.

Em càng được cảm giác ấm cúng hơn khi khóa chính thức tuyên bố bắt đầu. Sau khi được châu Thánh Thể và được xưng tội, em thật sự cảm thấy rất nhẹ nhàng và vui vẻ vì em biết và tin chắc là Cha Chí Thánh đã tha lỗi và dang rộng vòng tay đón em, người con tội lỗi, quay lại với Cha. Em thật sự được đánh động khi được châu và tâm sự cùng Chúa trong Nhà nguyện. **Em đã thật sự được gặp thấy.** Tạ ơn Chúa đã tha thứ và mở rộng vòng tay yêu thương của Ngài để đón nhận em. Tạ ơn Thầy đã cho con cơ hội được gặp và sống chung với Thầy.

Em học được rất nhiều từ những chia sẻ của các anh cùng khóa và các chị từ khóa trước trong buổi lễ bế mạc. Em đã cầu xin Thầy ngay lúc đó: xin Thầy ban thêm sức mạnh, thêm đức Tin, đức Cậy, đức Mến, và mở lòng soi sáng cho con được sống xứng đáng là một Cursillista trong ngày thứ Tư.

Em đã thật sự được Thầy Chí Thánh soi dẫn em rất nhiều. Em tập nhẫn nại và vui vẻ với mọi người trong công việc. Em cũng luôn tâm tình cầu nguyện với Thầy vào mỗi tối cùng với ba mẹ em. Xin Thầy ban cho con luôn được vững lòng và luôn sống đúng theo lời Thầy dạy để xứng đáng là công cụ của thầy.

Em cũng xin chân thành cảm ơn cha Linh Hướng, quý cha, tất cả các anh chị trợ tá các ban, tất cả những anh chị Cursillistas đã luôn cầu nguyện cho em và các anh cùng dự khóa.

Con xin tạ ơn Thầy. Nguyện xin Thầy ban Ổn lành cho tất cả các anh chị em Cursillistas.

Trương Đình Duy Minh

Những tiếng nấc trong phòng tối

“... Khi các anh trở về, mọi việc xung quanh vẫn không có gì thay đổi...” Khóa 3 Nam đã hoàn tất hai tuần. Mọi người đã trở về nhà với gia đình, với công việc tất bật như trước ngày đi. Tôi đã gặp lại vài anh em trong khóa đi lễ chiều. Tay bắt, mặt mừng... cảm thấy thân mật hơn trong câu chào. Hình như vẫn còn phảng phất nét hân hoan của những ngày trong khóa. Cũng như tôi - chúng ta vẫn không thấy gì lạ ở nơi những người xung quanh. Chỉ lạ, là mình muốn làm một điều gì đó vẫn chưa rõ ràng, để thay đổi chính mình như khi tâm sự với Chúa Giêsu Thánh thể trong phòng tối. Cho đến ngày tham dự khóa năm 2007, chưa bao giờ tôi xúc động đến rơi nước mắt trước Thánh Thể như lần quỳ trong phòng tối, ngược nhìn lên Minh Thánh Chúa mờ mờ dưới ánh nến nhạt nhòa. Dù trong bóng tối không nhìn thấy gì, nhưng hình như là lúc sáng lòng để nhận ra chính mình tội lỗi, yếu đuối trước tình Chúa bao la trong cuộc đời. Ngày Thứ Bảy, tôi cũng có dịp quỳ nơi căn phòng giống như xưa, tôi cũng đã xúc động lặng người với những tiếng nấc nghẹn của anh em khi nói chuyện với Chúa. Đẹp quá, những tấm lòng đơn sơ như trẻ thơ.

Những tiếng nấc ấy đâu rồi? Vẫn còn đâu đó trong lòng tôi, trong lòng của mỗi người chúng ta. Hãy gìn giữ giây phút tuyệt vời ấy vì chưa chắc mình sẽ tìm lại được trong đời. Hãy trân quý những tiếng nấc, để nó mãi là động lực thúc anh em mình can đảm bước theo tiếng gọi làm tông đồ của Chúa.

Ngày thứ Tư còn dài cho đến ngày xuôi tay. Anh em mình hãy sống trong niềm vui vì có lần đã khóc “những giọt lệ anh hùng.” Sống vui tươi, an bình, kể cả những lúc xung quanh đầy bất bình là lúc chúng ta phản chiếu khuôn mặt Chúa yêu thương đến mọi người xung quanh.

Đừng để “những tiếng nấc trong phòng tối” chìm vào cổ tích.

Đặng Hiền Sinh – Nhóm Martinô.

TRỢ TÁ LẦN ĐẦU

Tôi xin được chia sẻ cái cảm giác lần đầu đi trợ tá thật đặc biệt. Tạ ơn Thầy đã sắp xếp mọi chuyện thật thuận lợi để cho tôi được tham dự K3N lần đầu tiên này không phải trong vai trò khóa sinh nữa mà là trợ tá.

Nhiều tháng về trước tôi đã quyết chắc sẽ đi trợ tá bằng mọi giá nên đã xin phép và sắp xếp trong sở làm cho nghỉ nguyên tuần lễ (mà) K3N sẽ diễn ra từ hồi tháng 5 vậy mà ông sếp cứ cù cưa không chấp thuận sớm làm mình cũng quỳnh không biết ý ông thế nào. May quá, gần tháng trước ngày mở khóa, ông sếp cuối cùng cũng chấp thuận cho tôi nghỉ nguyên tuần lễ đó, vậy là không phải lo lắng chuyện sở làm. Nhưng sự đời nào phải đơn giản vậy, dùng một cái tôi nhận được thông báo là hãng sẽ nhận tôi vào làm chính thức, tức là nhân viên thực thụ (permanent) sau... 3 năm tận tụy. Ngày lên ký giấy tờ để hãng công nhận mình là nhân viên ruột chứ không còn là ruột... dư nữa, là ngày 30 tháng 6. Trời! vậy là khó chơi cho tôi rồi, vì khi ký giấy tờ là mặc nhiên chấp nhận policy của hãng có hiệu lực ngay tức khắc, tức là khi chưa kiếm được giờ/ngày nghỉ (time off) thì không được xin phép nghỉ hoặc không được để bị “âm - negative” trong “ngân hàng giờ nghỉ” của mình (time bank). Thời may, Thầy Chí Thánh thương tôi, Ngài đã sắp xếp để mọi sự vẹn cả đôi đường. Hãng đã đổi lại ngày ký giấy tờ là ngày 14/7 tức là thứ hai sau khi K3N kết thúc! Tạ ơn Thầy!

Khi được bác Lượng mời nói rollo chính cho K3N thì tôi thật bối rối quá chừng và thầm nghĩ sao mà bác hay Trường Lãnh Đạo gan thế! Trong thâm tâm tôi nghĩ nếu đi trợ tá thì chỉ xin làm trong ban âm thực hay hành chánh mà thôi chứ không nghĩ đến chuyện làm trợ tá trong ban học tập. Tôi muốn rút lui quá chừng vì ý thức được công việc khó khăn trước mắt. Từ nhỏ tới lớn tôi chưa từng đứng trước mặt nhiều người để nói hay trình bày một vấn đề gì thì làm sao đủ tự tin và cam đảm khi nói bài trong khóa được đây. Giọng nói thì nhỏ nhẹ không được mạnh mẽ, không truyền cảm cộng với cảm giác khi phải đứng trước nhiều người là chân tự nhiên cứ run lẩy bẩy, miệng đánh bò cạp thì ăn nói được gì? Chỉ nghĩ đến từng ấy là tôi sợ muốn “ướt quần” rồi! Phải công nhận bác Lượng có tài thuyết phục, tôi không nhớ bác nói làm sao mà cuối cùng thì tôi cũng nhận lời bác. Nói chung là hai bác cháu liều thiệt!

Đêm thứ Tư trước ngày nhập khóa mà tôi vẫn còn

cảm thấy lẩn cẩn chưa tự tin với bài nói của mình, vẫn còn ngồi chỉnh sửa lại, cắt bớt vài chỗ để chừa phần chia sẻ cho đủ giờ.

Rồi ngày mong đợi ấy cũng đến, lòng hân hoan vui sướng lên đường thật khác với tâm trạng không mong, không đợi, không chờ như lúc còn là khóa sinh. Lần này, khi bước chân vào trung tâm, một cảm giác thân quen ấm áp và bồi hồi khó tả giống như cảm giác của một người đi xa về lại ngôi nhà thân yêu của mình. Cảm tạ Thầy đã cho Anh Chị Em chúng tôi có cơ hội về lại bên Thầy, cùng yêu thương hiệp nhất nắm tay nhau khai mở khóa 3 ngày, vừa trợ giúp quý anh khóa sinh vừa giúp mình tìm lại được lửa nhiệt huyết yêu thương ngày nào!

Sáng thứ Bảy tôi không ăn sáng cùng với Anh Em để tranh thủ vào nhà Nguyễn tâm sự với Thầy trước khi ra nói bài Rollo. Vào quỹ trước ảnh Thầy Chí Thánh tay mở folder rollo đọc được vài dòng là hai hàng nước mắt trào ra... Tôi đã “năn nỉ, kỳ kèo” với Thầy rằng xin Thầy hãy cất nỗi sợ hãi trong tôi, xin hãy dùng tôi như “ống sáo” của Thầy, con chẳng biết gì đâu Thầy ơi! Đây là bài của Thầy, việc của Thầy, chỉ xin Thầy cất đi nỗi sợ hãi... Quỹ được một chút, thấy quý anh trợ tá từng người vào quỹ kể bên tôi đặt tay trên vai tôi và cùng cầu nguyện làm tôi lại càng thổn thức và khóc “như mưa”. Nhưng sau khi hết “sụt sùi” và lau khô nước mắt tôi thấy lòng thật bình an và bình tĩnh lạ thường. Tôi lại quỹ bên tượng Mẹ Maria dâng bài rollo cho Mẹ, năn nỉ Mẹ trợ giúp cho tôi và nài xin ơn Chúa Thánh Thần ban xuống cho quý anh khóa sinh và cả cho tôi để chúng tôi được hiểu rõ Lời Chúa muốn nói gì với chúng tôi qua bài rollo này. Cảm tạ quý anh trợ tá và quý chị vòng ngoài đã liên tục cầu nguyện cho tôi trong giây phút trước và trong khi nói bài, nhờ đó ơn Chúa Thánh Thần đã đổ xuống. Thật lạ lùng thay ơn Chúa đã làm dậy lên trong tôi niềm tin mạnh mẽ, lửa yêu mến Chúa đầy tràn làm tôi không còn sợ hãi chi nữa, trái lại trong lòng cảm thấy rất hân hoan khi chốt lát nữa đây sẽ được chia sẻ bài nói với quý anh khóa sinh.

Lần đầu tôi đi làm trợ tá mà đã được ưu ái cho tôi ngồi trong phòng rollo cùng các khóa sinh để rồi tôi lại được Chúa đánh động qua từng bài nói. Cứ ngồi nghe mỗi một bài nói, lòng tôi lại thổn thức, tôi nghĩ thầm: lạy Chúa, không biết các anh khóa sinh thì sao chứ con đây thì “bị” đánh động quá chừng! Tôi mong sao các anh cũng có được cảm nghiệm như tôi!

Kính thưa quý Cha và quý Anh Chị, cảm nghiệm được gần gũi bên Thầy, bên Anh Em trong 3 ngày tĩnh huấn của PT Cursillo là cảm nghiệm không tả được bằng lời, chỉ có thể nói rằng “Tuyệt Vời Thay!”

De colores!

FX ViVu

DIỄN TIẾN MỘT GIẤC MƠ

Mọi chuyện xảy ra như một giấc mơ. Em còn nhớ rất rõ chiều Thứ Năm bước vào Trung Tâm Cursillo với tâm trạng hoang mang vui buồn lẫn lộn. Hoang mang vì sợ không biết ai; vui vì lúc đến em gặp được rất nhiều khuôn mặt quen thuộc, nhưng buồn và lo vì không biết mình đến đây với mục đích gì, làm gì ở đây cho tới ba ngày dài.

Trong giờ tĩnh tâm buổi chiều, anh Trưởng Khóa mời mọi người giữ yên lặng cho buổi tĩnh tâm gồm luôn giờ ăn tối trong thinh lặng. Bổng tối bao trùm phòng ăn với vài ngọn nến làm khung cảnh thật ấm áp. Khuôn mặt mỗi người mang nét suy tư nhậ nhòa theo ánh nến, lung linh chiếu lên bốn vách tường như kéo tâm hồn đang bay lang thang của em về lại với thực tại. Em thấy mình gần gũi với Chúa vô cùng.

Sau giờ cầu nguyện, chúng em về phòng với tâm trạng bằng an, lòng thấy vui vui và quên đi chuyện bên ngoài. Tuy nhiên vì cái tật khó ngủ lúc gặp chỗ lạ, nên cả đêm nằm nghe anh bạn giường bên cạnh say sưa kéo “violin”. Mình ước được ngủ ngon như anh ta nhưng thay vì kéo gỗ, em nằm đọc kinh cho tới sáng trần trọc hát bài “thức trọn đêm nay để nhớ thương Chúa”. Chưa bao giờ em đọc kinh nhiều như đêm đó.

Ngày Thứ Sáu mệt quá thì em đọc kinh: “Cả đêm không ngủ, con mệt lắm Chúa ơi, giúp con!” Nhờ lời cầu nguyện mà em có được một ngày Thứ Sáu thật tuyệt diệu. Em biết được về chính mình, học được về Chúa rất nhiều, và nhất là giờ trong Nhà Nguyện. Mỗi lần bước vào Nhà Nguyện là mọi chuyện trở thành như Thiên Đàng êm ái,

không có gì bằng khi gần kề bên Chúa.

Các Cha, Thầy đã lo lắng, và nhất là các anh Trợ Tá phục vụ thật tận tâm, chu đáo một cách tuyệt vời. Chưa khi nào em có được một khoảng thời gian học hỏi trong tinh thần thăng hoa như hôm nay. Ngày Thứ Sáu rồi trôi qua thật nhanh...

Chiều Thứ Bảy thì thôi, tuyệt làm sao! Một buổi tối trong vòng tay “Thầy Chí Thánh” là một buổi tối nhớ đời, nhớ cả đời em! Cho đến bây giờ lòng em vẫn còn lâng lâng cái cảm giác được Thầy chia sẻ tình yêu thương vô bờ vô bến của Thầy 2000 năm trước.

Ngày Chúa Nhật chúng em học hỏi thêm vào chiều sâu của Khóa. Buổi chiều, chúng em ra mắt các Cha, các Thầy và các anh chị em đến dự buổi mãn khóa. Vợ em đến, cảm động nước mắt ngập tràn, ôm em thật lâu sau ba ngày xa vắng. Các anh chị Cursillitas trong vài giáo xứ khác cũng đến chúc mừng chúng em.

Chúa Nhật, ngày bế mạc, ngày này cũng như hai ngày vừa qua, sẽ không trở lại trong đời em như một giấc mơ đẹp đang trôi qua... Trong khóa, em muốn sống mãi trong giấc mơ đẹp là ở lại với Thầy Chí Thánh, nhưng em ý thức được đó là sống ích kỷ cho chính mình. Khóa Ba Ngày đã làm em trưởng thành hơn và sống cho trọn vẹn trách nhiệm của người Cursillista, là một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em, và đem lời Chúa đến cho môi trường.

*Giuse Nguyễn Phan Thái
July 2014*

TÂM TÌNH MUỐI NĂM HỒNG ÂN

Thưa Thầy kính yêu,

Chỉ còn 3 tháng nữa là kỷ niệm 10 năm con được tham dự Khóa Cursillo. Nhìn lại chặng đường 10 năm đã qua, con tạ ơn Thầy vô cùng.

Trước khi đi Khóa, con là một người có xác mà không hồn, những vết thương trong tâm hồn do tội lỗi, yếu đuối gây ra đã làm con mất niềm tin và hy vọng, không thiết tha với cuộc sống.

Trong 3 Ngày Khóa Cursillo, con đã khóc thật nhiều vì thấy Thầy thương con nhiều quá! Những giọt nước mắt của lòng sám hối ăn năn; khóc vì hạnh phúc được ngập lặn trong biển đại dương yêu thương của Thầy. Thầy đã thương và chữa lành các vết thương tâm hồn cho con. Con chưa bao giờ được vui và hạnh phúc như thế! Con như một phế phẩm đã bị vứt bỏ đi, không còn sử dụng được nữa; nhưng Thầy đã lượm lại, tái tạo và thổi sinh khí cho con thành một con người mới như Thầy muốn.

Con “xuống núi” ra về với lòng hân hoan vui mừng lẫn lo sợ. Vui mừng vì Thầy đã biến đổi trái tim con; lo sợ vì thấy bao nhiêu thử thách, cám dỗ, khó khăn trước mắt, làm sao con có thể giữ trọn lời hứa với Thầy là đem khả năng, thời giờ, tiền bạc, sức khoẻ để phục vụ cho nước Chúa. Con chỉ biết trông cậy vào Ôn Thánh của Thầy. Con siêng năng đọc kinh sáng tối, lần chuỗi Mân côi, tham dự Thánh Lễ, viếng Thánh Thể... những việc làm đạo đức này trước kia con nghĩ chỉ dành cho những người già, nhân rồi, còn con thì bận không có giờ. Bây giờ con muốn làm là vì con muốn được sống gần gũi và yêu mến Thầy, con muốn xin Ôn Thầy trợ giúp con chống trả lại những cơn cám dỗ, thử thách trong đời sống Ngày Thứ Tư. Thầy đã thương và ban cho con rất nhiều ơn. Có những lúc con tưởng mình đạo đức, thánh thiện, đủ sức để chống lại sự dữ, nhưng con đã lầm, nên đã bao phen con vấp ngã thật đau. Con buồn, con giận Chúa... thế nhưng Thầy luôn yêu thương, kiên nhẫn, tha thứ và chờ đợi con. Thầy không cho phép con buông xuôi, Thầy muốn con phải cố gắng tiếp tục đứng lên bước đi, vì Thầy yêu con. Mỗi lần té ngã, mỗi lần khó khăn, thử thách là lúc Thầy tôi luyện và thánh hóa con, giúp con trưởng thành hơn trong đức tin, niềm tin yêu và phó thác vào tình yêu và Ôn Thánh của Thầy. Con tạ ơn Thầy!

Trong những năm qua, biết bao lần con tự hỏi: nếu như con không được cơ hội tham dự Khóa Cursillo thì cuộc đời con bây giờ ra sao? Con có được bình an và tin tưởng phó thác khi có khó khăn, thử thách xảy đến không? Con có thấy cuộc đời thật đẹp để quý trọng từng giây phút mà sống vui, sống đẹp, sống ý nghĩa không? Và nếu hôm nay Chúa gọi con ra đi về với Chúa, thì con có gì mang theo để trình diện Chúa không?

Lạy Thầy Chí Thánh, con tạ ơn Thầy đã thương và tái tạo con. Con cảm ơn Thầy đã luôn yêu thương, kiên nhẫn, chờ đợi để con quay về sống trong vòng tay yêu thương của Thầy. Đời con được vui và hạnh phúc vì được sống trong ân sủng và tình yêu của Thầy

Con cảm ơn Thầy đã cho con có Đại gia đình Cursillo, có cha Linh Hướng, và các anh chị em luôn yêu thương, nâng đỡ, đồng hành để giúp con được sống kiên trì trong ơn gọi Tông Đồ của Ngày Thứ Tư. Xin cho con luôn sống xứng đáng với những ân huệ và tình yêu của Thầy và anh chị em đã dành cho con nhé Thầy! Thầy ơi, con yêu mến Thầy.

NV

KHÓA NAM... MÙA CẢ ĐỘ

Bạn nhấn ghi danh, đơn nộp ngay,
“Đi rồi sẽ biết” Khóa Ba Ngày.
FiFa đụng trận, trao tay Chúa,
World Cup tranh tài, phó thác Thầy.
Suy-niệm: cúi đầu xin thắng độ,
Rollo: rung căng sợ thua cay.
Lim dim chợt có lời Người gọi,
Đứng dậy theo ta Tiến Bước này !!!

Trần Bá Lộc
July 2014

TẮM BẢNG DA - DẤU CHỈ SỰ TRUNG TIN

Ngày ra mắt ban điều hành Khóa Cursillo 2 thành hình, tôi được mời làm phó Ban Hành Chánh [BHC], rồi bất ngờ tiếp nhận công tác nửa chừng, “lên chức” trưởng ban! Thôi thì đành phó thác mà nhận nhiệm vụ mới. May thay bên cạnh có Xuân Thảo nhanh nhẹn, và cùng với 6 chị em khác cộng tác. Tôi tạm yên lòng và cầu nguyện!

Tôi bắt đầu lo học bài kỹ hơn, và dựa theo sách Cẩm Nang Trợ Tá về phận sự hành chánh, tôi tưởng đơn giản dễ dàng, tưởng chỉ lo cộng sổ chi thu của khóa và làm “waitress” tiếp tay ban ẩm thực, lo sắp bàn ghế, tiếp dọn thức ăn cho Khóa Sinh [KS], bữa sáng, trưa, chiều và giờ giải lao, sắp đặt chỗ nghỉ ngơi cho KS và Trợ Tá [TT]. Nhưng nào ngờ chi tiết nhiệm vụ trên cái list còn dài dằng dẵng! Từ một việc khiêm tốn làm vệ sinh, đến chuyện sắp xếp ghế ngồi theo từng nghi thức - như lễ khai khóa, hướng dẫn KS và TT cách thức đi đứng trong tiệc Agapê, sắp xếp chụp hình lưu niệm, lo phận sự y tế thuốc men lỡ ai bị nhức đầu, đau bụng, giữ trật tự im lặng giờ kinh nguyện, giờ KS học tập, dẫn chào KS từ phòng học đến nhà cơm, v.v... Rồi Clausura đến, ngày bế giảng khóa học, cha linh hướng trao tờ cam kết: *Chúa Kitô tin tưởng nơi bạn, rồi lời KS đáp: Và con trông cậy vào Ông Thánh Chúa*. Sau cùng là nghi thức mang **bảng da**, chị KT trân trọng choàng vào cổ cho mỗi khóa sinh, chúc mừng hoàn tất Khóa học. Với bảng da, người tân Cursillista hân hoan nhận lãnh sứ mệnh mới với lòng trung tín trong hành trình **Ngày Thứ Tư**, đó là ý nghĩa gương sống trong suốt quãng đời còn lại của người Kitô Hữu để làm chứng nhân Lời Ngài.

Trở lại chuyện nhiệm vụ BHC, trong khóa đã chia cho 5 tiểu ban, nhưng riêng thời gian **trước khóa** chị phó ban, chị thư ký, và trưởng ban cũng quá ư bận rộn - lo mua sắm vật dụng, chuẩn bị supplies cho khóa, làm signs, lo in ấn v.v... Riêng về việc làm bảng da, vô tình tôi tự một mình đảm trách việc này. Trong căn phòng yên tĩnh, tôi chăm chú, nâng niu kết những hạt bead đủ màu sắc, giây mang bảng da cũng vậy. Tôi cung kính cột Thánh Giá cho cân đối, đây cũng là dấu chỉ hành trình đầy thử thách! Tôi mân mê ngắm nghía 35 tấm bảng da cuộn vào nhau tạo một màu cầu vồng thật đẹp! Bất giác tôi nhận ra tấm bảng da chất chứa đầy ý nghĩa. Từ khi trở thành Cursillista đã 7 năm nay, tôi chưa được nghe ai nhắc đến nguồn gốc mang bảng da? Có phải người sáng lập phong trào Cursillo, ông Eduardo Bonnín đã khôn khéo chọn bảng da vì tính chất dẻo dai và bền bỉ của nó? Hay là với mục đích nhắc nhở sự

kiên trì của những người được sai đi? Và giờ đây tôi làm TT, đi phục vụ Khóa nên mới có cơ duyên lần đầu tiên làm bảng da cho KS, tự nhiên cảm thấy rất vui, và tôi thì thâm với Thầy Chí Thánh “Lạy Chúa, không ngờ con được vinh dự kết bảng da cho những người môn đệ mà Thầy đã chọn. Xin chúc lành và ban Hồng Ân cho 35 chị em trong Khóa 2 này, cũng như cho 45 TT được chu toàn nhiệm vụ trao phó”. Tôi rung rung toại ý lời cầu xin. Rồi đến phần viết tên thánh, tên gọi, khóa học và năm tham dự, với nét chữ như rồng bay phượng múa của người Cursillista già đáng kính.

Cao quý nữa, tấm bảng da cũng là dấu ấn tình yêu của **Ông Gọi**, chỉ được lãnh nhận một lần trong đời. Tấm bảng da thay cho tờ chứng nhận K3N hoàn tất, như tờ chứng nhận ngày chịu phép Rửa Tội, chịu phép Thêm Sức. Rồi sau khi dự Khóa về, bảng da là bảo vật hộ thân để can đảm tự giới thiệu danh tánh, tự tuyên xưng trước khi người Rollista trình bày bài Rollo, hoặc lúc được mời lên chia sẻ cảm nghiệm trước cộng đồng. Nhờ có mang bảng da giúp thêm lòng tự tin. Và rồi vẫn tiếp tục mang bảng da trong mọi buổi họp Ultreya, tại đại hội Miền, đi phục vụ Khóa, hay lúc tham dự National Cursillo Encounter. Buổi đại hội này có tầm cỡ khoảng mấy ngàn người từ các ngành: American, Spanish, Vietnamese, Korean, Châu Mỹ Latino. Không phân biệt chủng tộc màu da, vai sát vai, hát hành khúc De Colores tiếng Spanish. Cứ thấy ai có mang bảng da là ôm chầm lấy nhau, tình anh em đậm đà từ năm châu bốn bể trong đại gia đình Cursillo. Ai cũng vui cười chào hỏi nhau ngày hội ngộ! Cứ quần quít reo mừng De Colores, De Colores, seniorita, seniora! Tôi đã có cơ may tham dự 2 đại hội National Cursillo Encounter tại Washington D.C. năm 2008, và tại Anaheim California 2009. Thêm nữa, những hình ảnh thân thương khó quên khi nhóm người Việt tách ra để hội nhóm, để cùng nhau thảo luận những khúc mắc chung.

Bây giờ trở lại với chuyện xứ nhà, Khóa Cursillo 2 đã hoàn tất tốt đẹp, dấu còn nhiều khiếm khuyết, nhưng vẫn tự hào là đã thêm 35 tân Cursillistas cùng mang bảng da. Xin trân quý bảo vật để mãi nhớ bầu khí yêu thương, phục vụ của cộng đồng Khóa 3 Ngày. Xin quý anh chị nhớ mang bảng da, lời anh Minh thường hay nhắc mỗi thứ hai đầu tháng họp Ultreya. Yes, we will always remember!

Tạ ơn Ngài. Cảm ơn quý bạn cho tôi một cơ hội đang nhớ!

Lucia Hà Khanh

Thời gian qua thật mau, mới đây mà thẩm thoát đã ba năm kể từ khóa 1 Nam năm 2012, và bây giờ lại đến khóa 3 Nam 2014. Nhắc lại chuyện cũ làm tôi vẫn còn cảm thấy quê một cục. Số là như thế này, trước ngày mở Khóa, nhà tôi bị đau nặng, tôi phải ở bên cạnh để chăm sóc, nên lòng bồn chồn lo lắng không biết mình có thể đi trợ tá được hay không. May thay, nhà tôi khỏe lại trước ngày mở Khóa hai tuần. Một bữa nọ, thấy bà cụ vui vẻ, tôi nghĩ là sẽ đi làm trợ tá cho Khóa Học. Bà cụ nhìn tôi từ đầu cho tới chân rồi cụ phán một câu xanh rờn: “Ồi trời đất thiên địa ơi! đi làm trợ tá cho Khóa Cursillo là những người trẻ, vì khóa học cần người phục vụ, chứ cỡ ông già nua như thế này chỉ là thợ vịn, có khi còn làm vướng chân người khác nữa, thì làm được cái gì.” Nghe xong tôi ngồi sượng trân, một lúc sau nhe răng cười cầu tài và bảo chữa một cách yếu ớt: “Trợ tá có đủ cả già lẫn trẻ, người trẻ làm việc nặng, người già làm việc nhẹ, chứ đâu phải chỉ cần người trẻ.” Thế rồi tôi tìm cách chuyển sang câu chuyện khác. Chẳng biết câu giải thích yếu xiu của tôi có đủ thuyết phục bà cụ hay không. Tuy nhiên cuối cùng tôi vẫn khăn gói lên đường đi trợ tá.

Năm nay, khi ghi danh tham dự Khóa tôi cũng cho nhà tôi hay, nhưng không thấy bà cụ có ý kiến, mà còn có vẻ hợp tác tích cực. Hai ngày trước khi đi, cụ bà còn tự động sắp đồ đạc vào va-li cho tôi. Lúc 9:00 sáng ngày 10/7/2014, anh Minh đến đón tôi, cụ bà nhà tôi còn tiễn tôi ra tận xe làm cho tôi rất ư là khoái chí và lên đường đi trợ tá một cách vô cùng anh dũng.

Đến Trung Tâm Cursillo tại Ft. Worth lúc 12 giờ, với cả một núi công việc mà các anh em trợ tá phải làm, nào là ngăn đôi Hội Trường, trang trí phòng Rollo, sắp xếp nhà ăn, nhà bếp, lắp đặt hệ thống âm thanh, và biết bao nhiêu là công việc không tên khác, phải được làm cho xong trước 4:00 chiều để kịp Thánh Lễ Khai Khóa, tiếp đón Khóa Sinh, và nghi thức khai mạc Khóa Học. Riêng tôi vẫn còn bị ám ảnh bởi câu nói của nhà tôi năm xưa là “đồ vô tích sự, thợ vịn” nên tôi phải vội vã tìm cho mình một công việc thích hợp để khỏi thành lão già vô tích sự!

Trong khóa học năm nay, thành phần trợ tá hầu hết là những người thuộc giới trẻ, tuy nhiên vẫn lọt vào hai ông già lặn đận, đó là bác Vũ Lượng và tôi. Năm ngoái, cái cặp trợ tá “gần đất xa trời” này, đã gây một chút xáo trộn là vì có một anh bị sạm bà chè, thành ra năm nay tôi cứ nơm nớp

lo âu, cầu xin cho cái ‘dớp’ năm ngoái đừng tái diễn. Đôi khi nhìn thấy bác có vẻ khập khừ tôi cứ lo lo trong bụng, thế nhưng bác cho biết, trước đây mấy ngày bác đã đi emergency rồi, như thế cứ coi như bác đã đi trước, để đến khóa học khỏi phải đi. Hay quá, bác quả là người biết lo xa! Sở dĩ mình không muốn có bất cứ một bất trắc gì do hai “ông già lặn đận” gây ra, kéo sang năm họ cấm tiệt đám già không được đi trợ tá thì hồng bát. Nói vậy cho lên gân cốt, chứ không biết có còn sống đến Khóa sau, hay là rủ nhau đi châu Chứa hết trơn à nha!

Nãy giờ tôi toàn nói người khác mà chưa nói về bản thân mình, xin thú thật chút xíu nữa thì chưa biết tình hình ra sao? Việc thứ nhất là hai tuần trước ngày mở khóa, tôi bị cảm nặng nằm liệt giường, cứ ngày đêm cầu nguyện cho qua khỏi, tôi nhớ đến Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận, Ngài là một Cursillista nên Ngài hiểu được nỗi niềm của tôi, thế là tôi cứ bám riết lấy Ngài để xin Ngài cầu bầu cho tôi, và rồi thì thứ ba trước thứ năm lên đường tôi dứt cơn sốt. Việc thứ hai là tôi bị tình trạng ngộp thở, hằng ngày bác sĩ cho hít inhalation aerosol để làm thông phổi. Hôm đi, lạng quạng thế nào mà đem hộp thuốc đã hết, nên chỉ dùng được một lần vào tối thứ năm. Hai ngày thứ sáu và thứ bảy không có thuốc! Buổi sáng Chúa Nhật khi tôi sửa soạn ôn bài Rollo “Nghiên Cứu Môi Trường” thì cơn ngộp thở xảy ra. May có anh Lộc thấy tôi đang rãng lấy hơi, anh hỏi tôi làm sao vậy? Tôi cho biết tôi bị ngộp thở mà hết thuốc hai hôm nay, nên đang thấy khó thở. Anh bèn lục túi lấy đưa cho tôi hộp thuốc inhalation aerosol mà anh mang theo, đúng là loại thuốc tôi vẫn thường dùng. Thật là may mắn, anh Lộc chỉ tình cờ mang theo nhưng lại thật hữu dụng cho tôi. Anh kê chai thuốc này má anh cho anh cách đây mấy tháng lúc lên thăm má ở Oklahoma City. Anh không cần thuốc, nhưng lấy bỏ vào túi xách cho má vui lòng. Hôm sau về lại Dallas thì quên thuốc và túi xách trên đó. Đúng một tuần trước ngày khai khóa, một người em anh Lộc trên đường xuống Ft. Worth ghé nhà đưa túi xách. Lúc thu xếp đồ thì anh Lộc quyết định vẫn để thuốc trong túi xách, lỡ có anh khóa sinh nào khó thở cần đến, vì buổi tối ở Trung Tâm thường lạnh. Tôi hít hai hơi, thế là hơi thở trở lại bình thường và khỏe như một chú trâu già.

Tạ ơn Chúa, Khóa Học diễn tiến một cách thật tốt đẹp, nhất là nó không có khoảng cách của các Ban mà là công việc chung của tất cả mọi người. Từ Khóa Trưởng, Khóa

Phó, các Trưởng Ban và các trợ tá biết cảm thông với nhau, nhẫn nhục để chịu đựng nhau trong tinh thần hiệp nhất, bao dung và khiêm hạ. Chính những sự kiện này đã mang lại sự bình an và hoa trái cho Khóa Học.

Bữa cơm trưa ngày Chúa Nhật, bữa cơm cuối cùng, Ban Phụng Vụ muốn có một bữa cơm với không khí vui nhộn nên đã thành lập một ban vũ. Tôi được chú Lâm nhỏ dụ dỗ gia nhập để đóng vai một vũ công. Trong vai vũ công này tôi hóa trang thành một chị Mễ già. Có điều các chị Mễ về già thường thì thân hình to béo, trong khi tôi nhập vai lại gầy gò ốm nhách, nên hình ảnh chị Mễ già chắc không những không đạt lại còn làm cho thêm tệ hại nữa. Khóa trước tôi cũng đã đóng vai một vũ công Ba-Lê, sau đó tự nhủ lòng mình rằng sang năm chớ đại mà gia nhập đoàn múa nữa, vì già rồi khi đang múa máy lỡ đổ kênh ra đó thì sao?? Thế mà năm nay nghe dụ dỗ lại quên mất lời nhủ năm xưa. Đúng là già đầu mà còn ham vui!

Trong buổi Clausura, những lời chia sẻ tâm tình của các anh tân Cusillistas đã làm cho mấy chị, chắc là nửa kia của mấy anh, cảm động đến nước mắt lưng tròng. Phen này các anh trở về chắc cơm sẽ lành và canh sẽ ngọt hơn. Đặc biệt có một anh, chia sẻ rằng khi anh đi dự Khóa thì chỉ được cho hay là: “Đi rồi sẽ biết” Giờ đây anh đã học xong,

anh không chia sẻ gì hơn ngoài một câu: “Về rồi sẽ biết” Quả là anh ăn miếng trả miếng một cách rất ư đúng sách vở!

Cuối cùng, giây phút tạm biệt nhau thật cảm động, những bông hoa trao tay, những cái ôm thắm thiết, những cái xiết tay thật nồng ấm. Tôi trở về nhà mà vẫn cảm thấy dư âm của Khóa Học như còn lắng đọng trong tâm tư. Xin kết thúc thiên ký sự này bằng mấy vần thơ sau:

*Như nuôi tiếc thời gian sao nhanh quá
Mới vừa đây mà đã hết ba ngày
Mới gặp nhau rồi lại phải chia tay
Lòng cảm thấy nỗi buồn vương man mác.*

*Thôi đến lúc ta cùng nhau giã biệt
Phút chia tay sao tác dạ bồi hồi!
Năm tay nhau lòng bịn rịn khôn nguôi
Tạm biệt nhé, phút giây vào kỷ niệm.*

Lão Già Gân

Khóa 3 Dallas - 2014

Chào Mừng

Tân Cursillistas Khóa 3...

Khóa học kỳ lạ

Em đến với khóa 2 nữ Dallas vì sự mời gọi chân thành và kiên nhẫn, rất kiên nhẫn, của chị bảo trợ. Và cũng vì tin tưởng và yêu quý chị, cùng các anh chị Cursillistas trong buổi gặp gỡ trước khóa, em cảm thấy an tâm lên đường, mặc dù không có gì hấp hờ, hấp hức.

Chương trình khóa học được chuẩn bị, sắp xếp rõ ràng, bố cục chặt chẽ, mang đến cho học viên những kiến thức hiểu biết đến mức tối đa, trong thời gian hạn hẹp ba ngày. Điều đó thật là cần thiết và là nỗ lực thật lớn lao của tất cả trợ tá đã dâng mình làm máng xối để Chúa đổ ơn xuống trên học viên chúng em. Nhưng đó không phải là điều kỳ lạ mà em xin chia sẻ về khóa ba ngày này.

Điều kỳ lạ về khóa học đã đến với em là những lãnh nhận, khai mở, trong những khoảnh khắc rất ngắn, rất bất chợt.

Tối thứ năm, khi ngắm đàng thánh giá, em theo sau mọi người, quỳ xuống, đứng lên, cố suy ngẫm, đều đặn vậy thôi. Không có chuyện gì xảy ra. Bất chợt ở chặn thứ chín, Chúa Giêsu ngã xuống đất lần thứ ba, em thấy trào lên một xúc động nghẹn ngào. “Tại sao Chúa lại phải chịu như vậy?” Rồi nước mắt tuôn ra. Em cố hít thật sâu để lấy lại bình tĩnh, cố kìm lại cảm xúc của mình để khỏi khóc. Quê lắm! Hít vào, thở ra, qua hết chặn thứ mười. Nước mắt ngưng lại. Tới chặn mười một, Chúa Giêsu chịu đóng đinh vào thánh giá, thì em hoàn toàn bình tĩnh. Trong không khí trang nghiêm của lời nguyện ngắm và trong ánh nến lơ mờ, thì lạ thay, trong đầu em lại hiện ra hình ảnh ngôi đền thánh Vincente tràn đầy ánh sáng, và tiếng nhạc dương cầm du dương. Đó là kỷ niệm thời thơ ấu của em. Khi đó em học lớp sáu, chưa biết gì về Chúa, chưa biết gì về đạo Công giáo. Vì học buổi chiều và thích đi học sớm, cổng trường chưa mở, em đi theo mấy đứa bạn vào ngồi trong ngôi đền thánh cạnh trường đó mỗi ngày chừng 15 đến 20 phút. Em vào trong đó vì nhà thờ rất thoáng mát. Không khí trong đó trong vắt và đầy ánh sáng. Đặc biệt là có tiếng đàn piano rất hay mỗi ngày vào giờ đó vang ra từ sau cánh cửa nhà nguyện. Em cứ ngồi như vậy, xa xa sau lưng mấy đứa bạn, hưởng thụ tất cả sự thanh khiết và thánh thiện trong ngôi thánh đường đó. Gần 2 năm trời như vậy cho đến khi lên lớp tám chuyển qua học buổi sáng.

Không hiểu nổi tại sao nơi chặn đường Chúa Giêsu chịu đóng đinh trên cây thánh giá, mà trí ức của em lại quay về với cảm giác của ngày thơ ấu. Trong lòng em một lần nữa trào lên một xúc động mãnh liệt. Một nỗi mừng vui đến nghẹn ngào. “Thì ra Chúa đã thương con như vậy, từ khi con chưa biết Chúa!” Rồi cứ thế nước mắt cứ tuôn trào. Hết giờ nguyện, đi vào nhà ăn, vẫn trong không khí tĩnh mịch và

ánh nến lung linh lơ mờ, em ăn tô cháo như bắt thần. Không biết mình ăn gì, nhưng mỗi muỗng đều rất ngon, trong nước mắt vui mừng - Một cảm giác rất ngọt ngào! Cũng may đó là cháo, chứ nếu không thì chắc mắc nghẹn mà chết.

Cảm ơn cho sự tĩnh mịch, yên lặng trong ánh nến lung linh của buổi ăn đó, đã cho em được hưởng trọn sự vui mừng và linh thiêng mà em đã nhận ra. Đó là giây phút em được đánh động lần thứ nhất.

Cả ngày thứ sáu, chuyên cần học tập lắng nghe các bài rollos. Không có chuyện gì xảy ra.

Trong bài giảng thánh lễ ngày thứ bảy, khi cha linh hướng bảo mỗi người hãy tự đọc lại và chọn cho mình một câu trong bài đọc nói về đức mến, thì mắt em không thể nào rời khỏi được câu “*Bây giờ, tôi chỉ hiểu được một phần, mai sau, tôi sẽ hiểu biết hoàn toàn như tôi biết mình tôi vậy.*” Không biết là sức hút gì, nhưng mắt em như bị hút chặt vào câu đó, không dời đi đâu được, nên đành phải chọn câu đó cho mình. Chiều thứ bảy, chúng em được chào Thánh Thể trong tĩnh mịch. Em cảm thấy Chúa rất thương em. Nên khi một người chị em rất sốt mến khóc mời Chúa đến với chị, em thương chị quá, ôm lấy chị để chia sẻ an ủi. Chị như một lẽ, và dựa hẳn vào em. Thì chính lúc đó em được cảm nhận như co tròn trong vòng tay ôm ấp của Cha nhân lành. Chúa đã dùng lòng sốt mến của chị mà cho em cảm nghiệm bằng chính giác quan của mình được Chúa ôm ấp nâng niu trong lòng như một đứa trẻ trong lòng mẹ. Thật là không chịu nổi, nước mắt cứ tuôn trào, không tài nào cầm được! Đó là giây phút gặp gỡ lần thứ hai. Từ lúc đó linh hồn em lúc nào cũng như ấm áp, êm đềm trong một sự bao bọc lạ lùng.

Ngày bế mạc, trong thánh lễ Chúa Nhật, khi chị đại diện Decuria của nhóm em đọc lời nguyện đến câu “như Thánh nữ Têrêsa Hải đồng Giêsu,” thì tâm trí em như òa lên nhận ra “Con biết rồi! Trong 3 ngày, Chúa cho con cảm nhận tình Chúa thương con trong thời thơ ấu, và cảm giác như một trẻ thơ. Trùng hợp hay vô tình, các anh chị lại cho con vào Decuria Têrêsa, mà con thì không hề nghĩ đến sự liên hệ gì. Thì đây con xin nhận sứ mạng của mình như một đứa bé cho Cha sai vật!” Lần đánh động thứ ba này đã giúp em nhận ra sứ mạng của mình.

Cảm ơn các cha và các anh chị đã cho em cơ hội tham dự khóa học kỳ lạ này. Hành trình đức tin còn dài, mà con người thì mỏng dòn dễ vỡ, em chỉ biết một tay bám Chúa, một tay bám vào các anh chị mà đi thôi. Nhưng em cũng xác tín rằng Chúa đã thương em từ xưa, bây giờ lại bày tỏ tình thương dịu dàng của người, thì mãi mãi người vẫn thương em!

Julie

XIN ĐƯỢC "Ở" VỚI NGƯỜI

Hôm nay em xin chia sẻ về những cảm nghiệm và cố gắng trong hành trình ngày thứ tư, rất ngắn, chưa đầy một năm, của em.

Những ngày mới trở về sau khóa, em như “say mê, ngây ngất” vì cảm nhận được Chúa thương mình. Nhiều lần em tự hỏi, “Tại sao Chúa thương mình đến thế?” Ai có thể hiểu được lòng nhân từ của Ngài! Suốt gần 3 tháng qua em đi dự tĩnh tâm chuẩn bị cho Khóa 3 Nam, em nhận ra là, em được món quà quý báu này là vì Chúa đã thương nhận sự hy sinh, cầu nguyện liên li của các anh chị dành cho chúng em trong Khóa 2 Nữ năm ngoái. Xin cảm ơn Cha, Thầy và các anh chị!

Món quà của em thật là tuyệt vời! Những ngày đó, trong lòng em thật là bình an, thật là hạnh phúc, và như bị đốt nóng với những thôi thúc mạnh mẽ phải làm gì để đáp trả sự ngọt ngào của tình yêu Chúa. Em đi viếng Thánh Thể trong mỗi ngày làm việc vào giờ ăn trưa. Em tập lần hạt mân côi. Khi đó em chưa thuộc 4 sự, 5 ngắm, nên phải bookmark vào iphone trang “cong Giao.org” cách lần hạt mân côi, để mỗi lần lần hạt thì đọc cho đúng. Từ từ luyện tập cho thành thói quen. Vì muốn lần hạt khi lái xe đi làm, mà lại không nhớ các ngắm, nên em lần hạt rồi tải lại vào iphone. Em xướng các ngắm, đọc bẻ “Kính mừng Maria” rõ ràng, lớn tiếng, rồi đọc thầm phần “Thánh Maria” trong thinh lặng. Khi đầu xong, mở ra, em có thể “lần hạt” lúc lái xe, như có 2 người xướng đáp, mà không sợ quên, sợ lộn gì cả. Như thế, em cứ yên tâm đọc theo, và suy ngắm bốn sự Vui, Sáng, Thương, Mừng, như ôn lại truyện trong Thánh Kinh Tân Ước khi lần hạt. Vậy thì sáng lái xe đi 1 chuỗi, chiều lái xe về 1 chuỗi, trưa viếng Thánh Thể 1 chuỗi. Có đêm không ngủ được, đi ra phòng ngoài, làm thêm 1 chuỗi nữa. Bây giờ thì em đã thuộc rồi, không cần dùng đến iphone để lần hạt nữa. ☺ Lúc đó em sốt sắng lắm. Lúc đi viếng Thánh Thể em như bị hút vào một sự ấm áp, êm đềm, và bình an không tả được. Em cứ ngồi như day-dream mà suy ngắm, tạ ơn, và bày tỏ tâm tình, công việc hằng ngày với Chúa. Có khi chẳng nghĩ gì cả, chỉ ngồi yên mà cảm nhận sự thánh thiêng và yên lành trong nhà nguyện. Mấy tháng đầu thì ngồi, nhưng sau này tự nhiên quý xuống thấy tâm tình hơn, nên em quý suốt.

Nhưng em đã không giữ được sự sốt sắng đó lâu. Khi mùa lễ đến, Thanksgiving, Christmas, rồi Tết tây, Tết ta..., em bận đủ chuyện, nên đã xao lãng viếng Thánh Thể và cầu nguyện. Nguy hiểm vô cùng! Tuy chỉ viếng Thánh Thể và lần hạt ít đi, chứ không phải là bỏ hẳn, nhưng lòng em nguội lạnh dần mà em không biết. Em không còn cảm được sự

hiện diện của Chúa khi châu Thánh Thể nữa. Cũng cùng một nhà nguyện, nhưng Chúa như đã đi vắng. Hay đúng ra là lòng em trống vắng. Mọi công việc hằng ngày như trở nên khó khăn hơn, khó chấp nhận những trái ý xung quanh. Cái thân xác này như nặng ngàn cân và rất mệt mỏi. Thật khó cho em sống vui tươi, hòa nhã với mọi người, và làm việc vì lòng yêu mến. Em nhận ra rằng mình chẳng có gì tốt lành cả. Mọi sự tốt đẹp mà em có trước kia không phải là của em. Em không xứng đáng với tình yêu thương của Ngài.

Hai tháng sống trong nguội lạnh và bất an, em đã không muốn đi họp nhóm nhỏ, hay dự Ultreya. Có 2 điều trong khóa học đã giúp em, **1 tay nắm Chúa 1 tay nắm anh em**, và **lòng trung tín, kiên trì**. Mặc dù không muốn đi họp, nhưng em vẫn vác thân tới. Sự chia sẻ và lòng sốt mến của các chị em trong nhóm đã giúp em rất nhiều. Mặc dù không cảm nhận được Chúa, nhưng em vẫn đi viếng Thánh Thể và lần hạt mân côi. Và rồi em lại nhận ra sự hiện diện của Chúa trong nhà tạm, nhận ra sự ấm áp và yên ủi của Ngài. Em nhận ra chân sùng đạo mình cần phải có là lòng trung tín và sự kiên trì cầu nguyện. Không phải hôm nay em sốt sắng, tốt lành, là ngày mai em cũng sẽ sốt sắng và tốt lành. Không phải như vậy! Sự tốt lành không phải từ bản thân em mà có! Ngày nào em không cầu xin để hứng nhận ân sủng từ Thiên Chúa, thì ngày đó em sẽ trở về cái tro bụi của mình.

Bởi vậy nên khi nghe Đức Cha Khảm giảng Kinh Thánh 100 tuần, có 2 câu đã đánh động em rất nhiều. Đó là “Chúa Giêsu lập nhóm mười hai để các ông ở với Người và để Người sai các ông đi rao giảng” (Mc 3:13) Em thấm thía động từ “ở” mà Đức Cha đã nhấn mạnh. Điều em ước ao, khao khát, là được “ở” với Người. “Ở” sống trong lòng yêu mến Chúa trước. Còn sai đi, thì từ từ sẽ tới sau. Và câu thứ hai Đức Cha như nói đùa là “Chúa Giêsu huấn luyện có 12 tông đồ mà còn mất một ông Giuđa, thì chúng viện huấn luyện cả trăm thầy, có mất một vài thầy cũng không có gì lạ!” Nghe tới đó em giật mình, không biết mình được mời gọi trở thành một Cursillista, rồi có bị lọt sổ không? Có chứ! Nếu em không biết bám vào Chúa, không biết bám vào anh em. Và câu Thánh Kinh đã cho em niềm an ủi, hy vọng, và phương cách để sống cho ngày thứ tư của em là “Vì con trung tín trong việc nhỏ, hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa con” (Mt 25:23) Cầu xin được như vậy! Đường đời còn dài lắm, xin cho con luôn luôn trung tín!

Huỳnh Loan

Khóa 2 Dallas, 2013

CURSSILLO. CÁI TÊN CHƯA BAO GIỜ NGHE THẤY!

... Cũng là một sự rù rê tình cờ của người bạn, cuối cùng thì cũng đặt bút ký giấy như lời đã hứa, mặc dù chẳng hiểu mà cũng chẳng biết mục đích Cursillo là gì!

Rồi sau buổi họp lần đầu tiên, để lại trong lòng tôi là sự tiếp đãi nồng hậu của mọi người, và một sự úp mở - làm người chưa biết lại càng muốn biết, chưa đi lại càng muốn đi.

Sau bao ngày chuẩn bị, chiều nay July 11, mọi người khăn áo lên đường...

Một trung tâm bé nhỏ, cũ kỹ, nằm chơ vơ bên góc đường, bước qua những bậc thềm, vào bên trong, tôi ngỡ ngàng với hàng chữ thật to đập vào mắt "*Không phải các con chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn các con*" Đứng sau bức màn đó dường như có một điều gì thật huyền bí, cho mình cái cảm giác tò mò hơn... Các khóa sinh được tiếp đón rất chu đáo, làm lòng con vô cùng bối rối, không biết con có làm được gì không? Vì con luôn biết rằng mình chẳng xứng đáng, rồi lại tự hỏi "tại sao Chúa lại chọn con?"

Buổi nhập khóa cũng bắt đầu, tiếng đàn thùng cùng tiếng nhạc rầm rộ vang lên, đưa mọi người trở về với hiện tại, tâm hồn con hòa quyện vào với niềm vui tươi hân hoan chào đón của tất cả Cursillistas, tự nhiên nước mắt con tuôn thành giòng. Tiếng chi khóa trường đã vang lên, vừa giới thiệu chương trình vừa đọc quy luật của khóa học ba ngày...

Rồi đứng sau con, tiếng cửa đã khép lại, như ngăn cách con với cái thế giới bên ngoài, con run lên vì sợ hãi, vì sự yếu hèn, và luôn cả sự mặc cảm tội lỗi của mình.

Trong nhà nguyện, lời kinh nguyện của chi khóa trường bắt đầu ru lên bên tai, trong những ánh đèn lung linh, dẫn con đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác trong cái bầu không khí thật tĩnh mịch nhưng rất nhiệm mầu. Bóng tối bao trùm quanh con, cũng là lúc con đưa hồn tới gần Chúa. Một buổi tối thứ năm qua đi...

Vẫn những thắc mắc trong đầu mà không tìm ra được câu trả lời, trằn trọc cả đêm không tài nào chợp mắt được... Tiếng chuông reo lên báo hiệu một ngày mới bắt đầu. Lạy Chúa, tuyệt vời biết bao, khi con được quỳ trước nhan Thánh Ngài, câu kinh tiếng hát đã đưa con đến rất gần bên Ngài, đôi mắt nào cả đêm không ngủ, giờ đây đang muốn sụp xuống, như muốn tách con ra khỏi với Ngài, con nhớ đến lời mời gọi của Ngài "Các con không thể thức với Thầy một giờ hay sao"? con đã cố kéo mình lại xin thưa "Lạy Chúa, xin hãy mở mắt con, để con được ở đây với Thầy ba ngày" Như một sức mạnh vô hình, con thấy mình rất tỉnh táo.

Ngước nhìn lên bàn thờ, trên bức tường kia Thầy vẫn dịu dàng, đôi mắt nhân từ vẫn đang nhìn chúng con, con thấy lòng mình thật ảm áp... Con bắt đầu nhận ra sự thờ ơ, con

người tội lỗi bấy lâu của mình. Lạy Chúa xin tha thứ cho con theo lòng nhân hậu Chúa. Xin hãy đốt lên trong con lửa yêu mến Chúa...

Tâm hồn con bắt đầu簸 ngỡ, bàng hoàng, xấu hổ qua từng bài rollo. Mỗi bài rollo là những giọt nước đang thấm sâu vào lòng người nghe. Con tự nghĩ, người nào nâng hồn lên với Chúa thì đều được Ngài ban muôn hồng ân và tẩy sạch tội lỗi.

Kết thúc một ngày thứ nhất.

Tiếng chuông của buổi sớm mai lại rung lên, ngày thứ hai bắt đầu, con quên dần đi cái thế giới ồn ào bên ngoài để thật sự hòa mình với mọi người trong gia đình Cursillo, con cũng chợt nhận ra mình như vừa được tái sinh, tâm hồn con vô cùng hân hoan. Không khí thật ảm áp khi con quỳ trong nhà nguyện, câu kinh tiếng hát đưa hồn con lên cao. Vẫn đôi mắt ấy, con cảm nhận được tình yêu của Thầy. Cũng nơi đây, Thầy đã dạy cho chúng con một bài học, bài học về tình người, cho con được biết ăn năn, cho con biết phó thác và cậy trông.

Những bài rollo con học cũng đang diễn ra qua những hành động rất thực tế của những người trợ tá, con học từ những việc qua một người bằng xương thịt, với cả tấm lòng hy sinh, chia sẻ và mang đến niềm tin yêu, tiếng cười hạnh phúc cho những tâm hồn người lãnh nhận, sưởi ấm biết bao tâm hồn băng giá.

.....

Ba ngày học tuy ngắn ngủi nhưng đã đánh thức, biến đổi tâm hồn con. Những nụ cười rạng ngời, những cái ôm thật thắm thiết và cả biết bao giọt nước mắt lăn dài lăn trong những tiếng sụt sùi trong 3 ngày đã nói lên tấm lòng ăn năn, sám hối của biết bao tâm hồn...

Con đã được hướng dẫn, được cảm nhận và biết yêu thương. Con dường như muốn ngạt thở, ngập lặn trong niềm hạnh phúc.

Phải chăng chính niềm hạnh phúc dạt dào ấy đã thay đổi hẳn cuộc đời của những người biết mở lòng ra cùng Chúa. Nhiều lần con ngỡ ngàng không hiểu được tại sao mọi người có thể thay đổi nhanh như thế.

Ba ngày cũng trôi qua...

Giờ linh thiêng cũng đã đến, con hân hoan tiến lên để nhận lãnh ý chỉ của Chúa trao ban trong niềm tin yêu phó thác. Chiếc dây mang băng da trao vào đầu con, con chỉ biết cúi đầu, xin thưa "*Và con trông cậy vào ơn Thánh Chúa*".

Chiếc dây như một sức mạnh vô hình, cho con một sự can đảm, cũng là một lời nhắc nhở cho con biết "Thầy đã chọn con, đừng sợ, vì có Thầy cũng đang đồng hành với con,

Tôi Đi Trợ Tá Lần Đầu...

hai chân con hãy nhịp bước với Ngài, đừng quên: *HÃY ĐI VÀ LÀM NHƯ VẬY,*” hãy đi và sống cho thật xứng đáng.

Trong tình yêu của Thiên Chúa, của phong trào Cursillo, con không thấy mình lẻ loi, vì con biết rằng một tay Chúa đang nắm con, một tay đang được nắm bởi các anh chị em. Lạy Chúa xin cho chúng con biết giang rộng đôi cánh tay yêu thương để chúng con đem mọi người về cùng Chúa...

Xin cảm tạ hết lòng vì Ngài đã ban cho chúng con một ơn rất đặc biệt, một món quà thật quý giá, đó là sự hiểu biết về Tình Yêu của Chúa, là chân lý, và được sống trong tinh thần Cursillo là lý tưởng.

Ngày thứ tư của chúng con bắt đầu, xin Thầy ban thêm ơn can đảm, thêm nghị lực để chúng con tất cả có thể thi hành và sống với nhiệm vụ đã được trao ban.

Thật vậy trong cuộc sống, có những việc chúng ta không thể cũng như không có quyền lựa chọn và quyết định, nhưng chắc chắn chúng ta có quyền và có thể quyết định cho cách sống riêng mình. Thế nên, chúng ta hãy sống như thế nào để xứng đáng trong tinh thần Phúc Âm. Xin cho con biết mang yêu thương đi khắp mọi nẻo đường, sống thật tốt và biết chia sẻ với mọi người về lý tưởng Cursillo.

“Chúa Kitô không có tay mà chỉ trông chờ đôi tay của chúng ta thay đổi thế giới ngày nay, Chúa Kitô không có chân mà chỉ trông chờ đôi chân chúng ta dẫn bước thế giới này đến với Người, Chúa Kitô không có môi miệng mà chỉ trông chờ môi miệng chúng ta nói với mọi người”.

Lạy Chúa, Xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa...!

Sau cùng, cảm ơn người đã mời gọi con đến cùng Cursillo, cảm ơn người đã cầu nguyện, hy sinh, dẫn dắt hướng dẫn chúng con hiểu Cursillo, cảm ơn người sẽ cùng nắm tay con trong ngày Thứ Tư. Đặc biệt cảm ơn Người đã sáng lập phong trào Cursillo đầy ý nghĩa này.

Curssillo - *“Một tay con nắm Chúa, một tay nắm người anh em”*

De Colores!

Cindy Tôn

Đã bao ngày mong đợi và rồi Khóa Ba Ngày đã tới. Tôi vừa vui vì được đi Trợ Tá [TT] và cũng rất lo vì tất cả chúng tôi phần lớn đều là lần đầu tiên đi TT, nhưng rồi tôi cũng chỉ biết Phó Thác nơi Thầy.

Cảm tạ Thầy đã cho Tôi có cơ hội được Phục Vụ trong khóa, cho tôi được học hỏi thêm những chứng nhân sống động ở Thời Đại này. Được cảm nghiệm tinh thần khiêm nhường của các chị đi trước tôi để qua đó tôi nhận ra chính bản thân tôi, một con người yếu đuối vẫn cần rất nhiều ơn Chúa để thánh hóa, thăng tiến bản thân. Dầu có một mối trong những ngày đi TT nhưng tôi cảm nhận được một hạnh phúc bất tận mỗi khi tôi vào nhà nguyện thì lòng tôi nhẹ nhàng, bình an. Tôi như ném được sự yêu thương ngọt ngào của Thầy. Sau những ngày tháng vất vả với cuộc sống, tôi cảm nghiệm rằng đi TT giúp tâm hồn tôi lắng đọng. Lúc trước tôi tham dự Khóa Ba Ngày cũng chỉ là khóa sinh, nhưng sau khóa học khi mà tôi cảm nghiệm được thế nào là Tình Yêu Giêsu thì đi TT quả là một Hạnh Phúc, cho dù ở bất cứ ban nào đối với tôi cứ được đi TT là một vinh dự, được đi phục vụ cho lý tưởng của mình. Tôi thấy rõ Thầy Chí Thánh, hoạt động nơi mỗi chị em chúng tôi, sự hy sinh, thầm lặng, nhẫn nại chịu đựng, can đảm của rất nhiều chị TT đằng sau mỗi công việc chính là một bài học cho tôi.

Sau 3 ngày cùng ăn, cùng cười, cùng ngủ, và cùng được hạnh phúc khóc với nhau bên Thầy dưới một mái nhà, chị em chúng tôi trở lại với cuộc sống đời thường nhưng tinh thần chúng tôi hăng hái hơn. Tôi được cơ hội quen biết rất nhiều chị TT ở khắp mọi nơi, chúng tôi không để ý đến địa vị trong xã hội nhưng một điều duy nhất là chúng tôi có chung một chí hướng.

Tôi chỉ biết cảm tạ Thầy đã cho tôi được sống những ngày Hạnh Phúc với tất cả mọi người trong một cộng đoàn yêu thương, hiệp thông với chị em trong cùng một Lý Tưởng phục vụ cho Chúa Kitô.

Nhã Mai

Tình Yêu Sẽ Chia...

Sau khi đi Khóa Ba Ngày (Khóa 2 Nữ Dallas 2013,) em cảm nhận được tình yêu của Thầy bao la vô bờ bến. Tình yêu đó lúc nào cũng in đậm trong trái Tim em.

Thầy đã từng bước đi dắt con, mỗi lúc con lao đao, vấp ngã thì con chỉ biết chạy đến kêu cầu Thầy và Thầy đã giơ tay nâng đỡ con. Nếu không có Thầy con cảm thấy sợ hãi và không biết mình phải bước đi như thế nào? Và đi về đâu? Vì cuộc sống đầy thăng trầm và tội lỗi. Thầy là ánh sáng và là hy vọng của con, con cảm tạ Thầy vì muốn vãn hồng ân Thầy đã ban và gìn giữ con. Với niềm vui và hạnh phúc này con đã chia sẻ với người bạn đời của con là Anh GiuSe Nguyễn Hoàng Phước Khóa 3 Dallas năm 2014. Chúng con cùng đồng hành và cố gắng sống ngày Thứ Tư tốt đẹp hơn, để đáp lại tình yêu vô biên của Thầy. Xin cho con tìm Chúa ở mọi nơi. Xin cho con đừng sống đời vô ơn. Xin cho con biết dâng lời cảm tạ Ngài. Xin cho con giữ mãi ngọn lửa Tình yêu.

*Con, Cecilia Nguyễn thị Mỹ Dung
July 24, 2014*

Khóa 2 Dallas ~ 2013

Chào Mừng Tân Cursillistas Khóa 2...

◀ Chào mừng tân Cursillistas
khóa 618 Houston

Cursillo Dallas-Arlington-Ft.Worth

Hân Hoan Chào Mừng...

- 35 tân Cursillistas nữ của khóa II Dallas-Ft.Worth, 2013.

Teresa Chu Kim Uyên
Maria Teresa Phạm Thị Vân
Maria Lê Thị Hạnh
Maria Huỳnh Tường Vi
Teresa Nguyễn Hồng Vân
Maria Zozinsky Thanh Bình
Maria Đoàn Thanh Xoan
Maria Martino Tôn Cindy
Maria Nguyễn Thị Ngọc Hiền
Anna Maria Huỳnh Thị Thu Thủy
Cecilia Nguyễn Thị Mỹ Dung
Catarina Đinh Thị Ái Trinh

Maria-Anna Từ Kim Hương
Maria Huỳnh Loan Julie
Maria Nguyễn Thị Hương
Lucia Nguyễn Thị Kim Liên
Maria Nguyễn Thị Hào
Annê Phạm Thuý
Teresa Huỳnh Ngọc Trúc
Martha Nguyễn Ngọc Sương
Teresa Trịnh Thanh Ngọc
Martha Mai Thị Kiêm
Maria Bành Trần Minh Thu
Anna Nguyễn Lê Nga

Anna Trần Thảo Tiffany
Maria Phạm Thanh Hằng
Maria Nguyễn Thị Lành
Maria Nguyễn Trần T. Ngọc Bích
Teresa Mai Thanh Tịnh
Maria Võ Thị Kim Nghĩa
Maria Nguyễn Thuý Nga
Maria Bùi Thị Tú Anh
Maria Hà Lê Bích Thủy
Anna Nguyễn Thị Lệ Dung Julie
Maria Lê Khoan Bình

- 4 tân Cursillistas nữ (thuộc GX ĐMHCG) của khóa 618 Houston, 2013.

Teresa Bùi Thanh
Maria Nguyễn Phương Thúy
Maria Huỳnh Thị Tường-Vi
Lucia Nguyễn Trần Thụy-Anh

- 22 tân Cursillistas nam của khóa III Dallas-Ft.Worth, 2014.

Giuse Phạm Dũng
Gioan Baotixita Nguyễn Thế Linh
Phaolo Nguyễn Tân Phú
Giuse Nguyễn Phước Kevin
Dominicô Bùi Thanh Hải
Giuse Bùi Đức Cường
Giuse Phạm Thới

Giuse Nguyễn Phan Thái
Augustino Huỳnh Hoàng Tony
Matthew Nguyễn Công Hoàng
Giuse Nguyễn Hoàng Phước
Phaolo Nguyễn Trung Hiền
Phaolo Đoàn Thanh Liêm
Phaolo Nguyễn Hữu Hà
Giuse Trương Đình Duy Minh

Dominicô Nguyễn Hồng Phúc Scottie
Phêrô Nguyễn Việt Hoài
Phêrô Lê Văn Minh
Thầy Phó Tế Phêrô Ưông Hùng
Dominicô Nguyễn Việt Khánh
Giuse Nguyễn Hoàng Yên
Giuse Vũ Thanh Lịch

Nguyện xin Thầy Chí Thánh luôn đồng hành với quý anh chị suốt Ngày Thứ Tư để không những mang TIN MỪNG cho những người chung quanh, mà còn mang niềm vui đến cho các Nhóm Thân Hữu, cũng như các buổi Ultreya, để chúng ta cùng giúp đỡ nương tựa nhau trong công tác Thánh Hóa môi trường và trong tất cả những sinh hoạt của Phong Trào.

DeColores!